

РЕШЕНИЕ

№ 5423

гр. София, 17.02.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 15 състав,
в публично заседание на 11.02.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Росица Цветкова

при участието на секретаря Антонина Митева, като разгледа дело номер **11885** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 155, ал. 2 от Закона за оръжията, боеприпасите, взривните вещества и пиротехническите изделия /ЗОВВВПИ/.

Образувано е по жалба на Д. С. М. от [населено място], [община], [улица], действащ чрез адвокат К. С. – САК, срещу заповед № 3384з - 488/06.06.2024г. издадена от началника на 09 РУ към СДВР за отнемане на разрешение за носене, съхранение и употреба на огнестрелно оръжие № 20160290429 / 05.05.2022 г. Жалбоподателят твърди, че заповедта е нищожна и незаконосъобразна, поради нарушения на процесуалния и материалния закон. Конкретно сочи, че не са налице материална правни основания за отнемане на даденото разрешение, тъй като повдигнатото срещу него обвинение е за престъпление, извършено по непредпазливост, а не умишлено. Прави искане съдът да отмени заповедта и да му присъди разноските по делото.

Ответникът – началник на 09 РУ – СДВР, редовно призован, се представлява от юрисконсулт С., който оспорва жабата. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София - град, III отделение, 15 състав след преценка на събраните по делото доказателства, приема за установено следното:

Жалбоподателят има издадено разрешение за съхранение, носене и употреба на един брой късоцевно огнестрелно оръжие за самоотбрана № 20160290429 / 05.05.2022г., валидно до 04.05.2027г.

Административното производство за издаване на процесната заповед е иницирано служебно на 21.05.2024г. по повод на резултати от извършени проверки по разпоредително писмо № 8121р-1039 от 17.06.2021г. на главния секретар на МВР. В хода на проверката е установено, че срещу жалбоподателя е повдигнато обвинение на 10.04.2024 г. за престъпление по чл. 343, ал. 3, пр. 1, б. „а“ от НК (ПТП с телесна повреда в пияно състояние/ наркотик), по досъдебно производство ЗМ№ 11095/2023 г. на ОТДЕЛ ПЪТНА ПОЛИЦИЯ - СДВР (пр. пр. № 12296/2023 г. на Районна прокуратура - С.). Резултатите от проверката са докладвани на началника на 09 РУ от орган в група „КОС“ с нарочна записка от 21.05.2024г., която съдържа предложение да се издаде заповед за отнемане на разрешението на основание чл. 155, ал.1 във връзка с чл. 58, ал.1, т. 2 от ЗОБВВПИ – поради наличие на обвинение за умишлено престъпление от общ характер. На докладната записка е поставена резолюция „Да се отпочне процедура по чл. 58, ал.1, т. 2 от ЗОБВВПИ“, вероятно поставена от началника на 09 РУ. На жалбоподателя е изпратено писмо, получено от него на ръка на 04.06.2024г., с което същият е уведомен за започнатото административно производство за отнемане на издаденото разрешение поради наличието на повдигнато обвинение по неприключило наказателно производство, а именно: пр. пр. 12296/2023г. по описа на РП – С. и повдигнато обвинение на 10.04.2024г. за престъпление по чл. 343, ал. 3, предложение 1, б. „а“. Предоставен му е седмодневен срок за представяне на становище и доказателства.

С писмо от същия ден жалбоподателят е оспорил наличието на соченото фактическо и правно основание, като изрично е посочил, че повдигнато му обвинение не е за умишлено престъпление от общ характер, а за престъпление от общ характер, извършено по непредпазливост. Възражението е обсъдено от полицейски орган от „КОС“ в нарочно становище от 06.06.2024г., но изложените във възражението доводи не са възприети с мотива, че следва да се приеме, че по отношение на лицето са

налице обстоятелства, които сочат на склонност за извършване на дейности, изискващи завишен самоконтрол и отговорност) в пияно състояние/употреба на наркотични вещества и настъпили следствие на това вредни последици.

Становището на полицейския инспектор е възприето от началника на 09 РУ, който на същата дата е издал оспорената заповед. Заповедта е издадена на правно основание чл. 155, ал.1 във връзка с чл. 58, ал.1 т. 2, предложение второ от ЗОБВВПИ, а като фактическо основание е посочено „проявлението на посочените в нормата на чл. 155, ал. 1, във връзка с чл. 58, ал. 1, т. 2, пр. 2 от ЗОБВВПИ обстоятелства“ – повдигнатото обвинение на 10.04.2024 г. за престъпление по чл. 343, ал. 3, пр. 1, б. „а“ от НК (ПТП с телесна повреда в пияно състояние/ наркотик), по досъдебно производство ЗМ № 11095/2023 г. на отдел „ПЪТНА ПОЛИЦИЯ“ при СДВР (пр. пр. № 12296/2023 г. на Районна прокуратура - С.) и възприетата за установена склонност на жалбоподателя „за извършване на дейности (изискващи завишен самоконтрол и отговорност) в пияно състояние/ употреба на наркотични вещества и настъпили следствие на това вредни последици“.

По преписката няма доказателства заповедта за отнемане на разрешителното за притежание и носене на оръжие да е била връчвана на жалбоподателя. Безспорно е, че тази заповед му е станала известна, предвид подадената жалба до съда. В тежест на ответника е било да установи надлежното връчване на заповедта на нейния адресат и датата, на която това е сторено. Това по делото не е сторено, като наред с това не се оспорва допустимостта на производството, поради което съдът приема, че няма доказателствата жалбата да е просрочена.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима като подадена в срок от надлежна страна срещу акт, който подлежи на съдебен контрол.

Оспореното решение е издадено от компетентен орган, в предвидената от закона форма, но в нарушение на материалния закон. Основанията за този извод са следните:

Разпоредбата на чл. 155, ал.1 от ЗОБВВПИ предвижда, че при настъпване на някое от обстоятелствата по чл. 58, ал. 1, т. 2 - 8 или при отпадане на основателната

причина по чл. 58, ал. 1, т. 10 издаденото разрешение се отнема с решение на органа, издал разрешението. В случая нито едно от обстоятелствата, сочени от административния орган не е сред посочените в чл. 58, ал.1, т. 2 – т. 8, които са следните: липса на завършено основно образование, осъждане за умишлено престъпление от общ характер или обвинение за такова престъпление, получено уведомление по чл. 182, ал. 2, т. 2 или по чл. 221, ал. 6 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс за адресата на разрешението, установено психическо разстройство на адресата на разрешението, осъществено през последните три години задължително настаняване в лечебни заведения по глава пета, раздел II от Закона за здравето или лекуване за употреба на наркотични вещества на адресата на разрешението, наложени спрямо адресата на разрешението през последните три години мерки за защита по Закона за защита от домашното насилие. Конкретно по отношение на жалбоподателя с оглед изложените в заповедта обстоятелства: Не е налице осъждане за умишлено престъпление от общ характер или повдигнато обвинение за такова престъпление или друго от посочените в чл. 58, ал.1, т. 2 – 8 обстоятелства. Повдигнатото обвинение на жалбоподателя не е за умишлено престъпление от общ характер, а за непредпазливо такова. Това се извежда от нормата в НК, която урежда състава на престъплението и в частност формата на вината, с която това престъпление се извършва. Повдигнатото обвинение спрямо жалбоподателя е за престъпление от общ характер, извършено по непредпазливост. На следващо място твърдяната склонност „за извършване на дейности (изискващи завишен самоконтрол и отговорност) в пияно състояние/ употреба на наркотични вещества“ също не е сред изчерпателно посочените в закона обстоятелства, които дават основание за отнемане на издаденото разрешение за носене, съхранение и употреба на огнестрелно оръжие.

По изложените съображения съдът намира, че заповедта е издадена при липса на годно фактическо и правно основание, противоречи на материалния закон и поради това следва да бъде отменена.

При този изход на делото следва да се постави на обсъждане претенцията за жалбоподателя за присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение. Представени са доказателства за направени разноски в размер на 1010лв., от които

10лв. за държавна такса и 1000лв. за адвокатски хонорар. По повод на направеното възражение за прекомерност на платения адвокатски хонорар, съдът намира също за неоснователно, тъй като платеният хонорар в размер на 1000лв. не би могъл да се оцени като прекомерен с оглед характера на делото и обема на извършената от пълномощника работа по делото. На основание чл. 143, ал. 1 от АПК администрацията на ответника следва да бъде осъдена да заплати на жалбоподателя направените от жалбоподателя разноски по делото. Предвид разпоредбата на § 1, т. 6 от ДР на АПК, разноските следва да се възложат на СДВР - юридическото лице, в чиято структура се намира административният орган, издател на акта.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2 и чл. 143, ал.1 от АПК, Административен съд София- град, III отделение, 15 състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на Д. С. М. от [населено място], [община], [улица], действащ чрез адвокат К. С. – САК, заповед № 3384з - 488/06.06.2024г. издадена от началника на 09 РУ към СДВР за отнемане на разрешение за носене, съхранение и употреба на огнестрелно оръжие № 20160290429 / 05.05.2022 г.

ОСЪЖДА СДВР да плати на Д. С. М. от [населено място], [община], [улица] разноски по делото в размер на 1010лв.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: